

Spravodlivosť...

Veľa sa hovorí o právach a povinnostiach. Veľa očakávame z dôvodu spravodlivosti a práva. Obyčajne však myslíme pri spravodlivosti väčšinou na peniaze a služby a zabúdame i na ďalšie hodnoty, ktoré patria do tejto oblasti. Áno, peniaze sú hodnota, ale je ňou aj čas a rovnako aj sloboda. Väšmíme si teda ako sa aj v týchto oblastiach má prejavovať naša spravodlivosť. Čas. Najprv ten, ktorý je náš. Čas, ktorý nám zvyšuje a s ktorým mi šafáme. Niekedy sa nám zdá, že ho niet. Máme ho každodenne dosť. Závisí len od toho ako ho využijeme. Niektorí tento voľný čas po práci a službe venujú ďalšej práci, alebo službe. Chce zarobiť peniaze. Iný zasa tento čas venuje svojim koníčkam a zábavám. I to je potrebné, ale nie všetok čas venovať tomu, čo mi je príjemné a možno i užitočné, ale nepotrebné. Je dobré a správne pracovať a rovnako i odpočívať. Ale i to je treba vedieť, že čas ktorý nám zvyšuje po potrebnom oddychu nie je náš. Patrí iným. Patrí tým, ktorí ho nemajú dosť, ktorí si ho nemôžu dopriať. Nemajú si kedy odpočinúť, ba ani ísť na liečenie pre starosť o druhých, o rodinu, o deti alebo o chorých a nevládných... Možno, že takýchto unavených ľudí máme veľa i v našej blízkosti. Je to manželka, či manžel, otec, alebo mama. Aj oni si potrebujú niekedy oddýchnuť, ísť na liečenie, alebo zotavovací pobyt. Potrebujú preto náš čas, keď ich zastúpime a nahradíme v týchto chvíľach. Môžeme im teda pomôcť priamou službou v tom, čo oni nestačia alebo nepriamo že ich zastúpime. Posúdme preto ako nespravodlivé, keď sa jeden stále namáha a druhý sa zabáva, alebo nerobí nič. Okrem toho je tu i čas, ktorým disponujú iní. Čas, ktorý trávime s inými. Je zaisť nespravodlivé prepadnúť niekoho v jeho dome, v jeho pracovni a oberať ho proti jeho vôli o čas, ktorý patrí jemu a jeho rodine, alebo iným. Najčastejšie sa to robí dlhým pritom zbytočným rozprávaním a natahovaním rečí, ľudovo povedané „táraním“. My máme nárok na cudzí čas iba do tej miery, ako nám ho ten druhý chce a môže darovať. Inou veľmi častou formou kradnutia času je aj nepresnosť, nezodvodené meškание. Slušne vychovaní ľudia to cítia a preto sa v takýchto prípadoch meškания vždy ospravedlnia.

Okrem času je tu i sloboda ako významná a dôležitá hodnota. Neobídme ju preto. Boh má nepochybne najviac možností a najväčšie právo človeka nútiť, ale pritom vieme, že práve On najviac rešpektuje slobodu, ktorú nám dal. A to rešpektuje i vtedy, keď ju človek zneužíva, alebo zle využíva. I vtedy keď ohrozujeme naše dobro, i vtedy nás Boh nechá konať a nebráni nám. Tým menej máme my niekoho nútiť. Výnimkou sú len tie prípady, v ktorých človek neužíva svoj rozum a mohol by si sám veľmi poškodiť. Takéto prípady sa vyskytujú najmä v čase výchovy alebo vo chvíľach, keď sa uplatňujú vášne, alebo omamné látky. Nesprávne sú a nespravodlivé preto všetky teroristické prístupy, všetky dotlačania do mantinelu pomocou existenčnej závislosti, mravnej nadváženosti, všetky spôsoby vydierania, nedovoleného provokovania vášne, používanie na dosiahnutie požadovaného cieľa alkoholu, omamných liekov a pod... Človeka nie je dovolené tlačiť. Dovoľené je len ťahať ho za sebou povzbudením, poučením, najmä však vlastným príkladom. Pohoničstvo sa môže uplatňovať len pri zveratách. Pri ľudoch obstojí len učiteľstvo a vodcovstvo. Ak je zodpovedným a predstaveným dovolené dotlačať niekoho, tak len tam, kde ich samých núti zodpovednosť za spoločné dobro alebo tam, kde ich v záujme svojho vlastného dobra niekto sám o to požiadal. Jednou z foriem nespravodlivého dotlačania je aj zanedbávanie povinností v rodine, vo výchove, v apoštoláte, v zamestnaní a rozumie sa aj na cestách, pri vedení auta. Svoju nebalosťou donucujú tých, ktorým záleží na spoločnom dobre, aby robili aj za nich. A toto ako vieme nie je zriedkavá a nie malá nespravodlivosť.

Ak hovoríme o spravodlivosti, nemôžeme obísť ani takú hodnotu, akou je česť a dobré meno, na ktoré má každý človek nárok, pokiaľ si ho sám neničí. Každému preto treba priznať jeho zásluhy a prednosti. Každému, aj svojmu sokovi. Poliaci istý rok vyhrali na majstrovstvách sveta v hokeji cenu za najlepšie obecenstvo. Vedeli zatlieskať aj tým, ktorí ich športovo predstihli a hrali lepšie ako oni. Do tejto oblasti spravodlivosti patrí aj povinnosť pravdivo a objektívne informovať predstavených a zodpovedných. Okrem toho sú i takí v podnikoch, školách a spoločnostiach, ktorí radi informujú iba o zlych veciach, alebo iba o tom, čo ich samých nepoškodí a zamlčia preto objektívnu pravdu, lebo je to proti nim. Nehodí sa im povedať všetko, alebo povedať dobré veci o iných. A to je nespravodlivé. A konečne spomeňme v súvislosti so spravodlivosťou aj nádej, ktorá je tiež veľkou hodnotou. Ak sme niekomu dali slovo, alebo sme zaujali k nemu postoj, na ktorom dotyčný postavil nádej, sme povinní neokradnúť ho o ňu, nesklamať ho. To by bolo ako dať niekomu pozemok pod dom a potom, keď sa na ňom postaví, mu ho zobrať. Sklamanie, dezilúzia je veľká bolesť. Niekedy poznačí človeka na celý život nedôverou v seba a v iných. Je nespravodlivé vzbudzovať nádeje, ktoré nemôžeme alebo nesmieme splniť, lebo je nespravodlivé nesplniť tie, ktoré sme v niekom vzbudili. Ak sme akýmkoľvek spôsobom dali niekomu slovo, povinní sme dodržať ho, lebo už nie je len naše. Patrí tomu, komu sme ho dali.

Hovorili sme pár slov o spravodlivosti a teraz nám treba pár chvíľ, aby sme sa zamysleli či sme spravodliví a či sme dosť spravodliví v oblasti času, slobody i nádeje.

*Mária, skvieš sa svetlom plným slávy
kto by ťa, Panna, vrúcne nepozdravil?
Kráľovská dcéra z Dávidovho rodu,
v nebi si došla k najvyššiemu bodu.*

*Panenská krása stále zdobí teba,
len ty si mohla Kráľa zeme, neba
do lona prijať a byť panna čistá,
v panenstve nosiť a porodiť Krista.*

*Celý svet s úctou skláňa hlavu pred ním,
koleno každé zohýba sa s chvením;
prosíme, Panna, prihovor sa za nás,
nech nám dá do srdca radosť, svetlo a jas.*

*To udeľ, Otec svetla nevýslovný,
skrz svojho Syna v Božom Duchu, Ohni.
On s tebou žije tam v nebeskom jase,
kraľuje, riadi všetko v každom čase. Amen.*

*Hymnus
na sviatok Panny Márie Kráľovnej*

Nie je víno ako víno

Tí, ktorí sa v tom vyznajú, mi iste prisvedčia, že víno môže byť skutočne rozdielne. Od toho najlepšieho a najkvalitnejšieho až po to, ktoré sa nedá piť. Existuje o tom mnoho vtíporov... Chcem však pripomenúť, že aj v Božom slove na Dvadsiatu cezročnú nedeľu sa hovorí o rozličných vínach.

Múdrosť pozýva na hostinu a volá všetkých, aby jedli chlieb a pili víno, ktoré pripravila. Ponúka svoje dary a volá nedospelých, aby dospeli, i pochábl'ov, aby zväzneli a kráčali cestami rozumnosti.

Pavol v druhom čítaní hovorí zrejme o inom víne: „Preto nebud'te nerozumní, ale pochopte, čo je Pánova vôľa.

A neopíjate sa vínom, veď v ňom je samopaš, ale bud'te naplnení Duchom.“ (Ef 5, 17-18).

Na jednej strane treba piť víno rozumnosti a jesť jej chlieb, na druhej strane treba dať pozor na víno samopaše. Ako rozoznať, ktoré je ktoré? Ako sa správne postaviť k veci?

Riešenie nám prináša Ježiš Kristus, ktorý je Otcovou múdrosťou a ktorý pripravuje i ponúka to jediné pravé víno a jediný pravý chlieb:

Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň. Moje telo je totiž pravý pokrm a moja krv je pravý nápoj. Nie, aký jedlí vaši otcovia na púšti a pomreli. Teda Kristovo telo a Kristova krv. To je ten chlieb a to je to víno, ktoré ponúka múdrosť. V dnešnom svete pomätenia kritérií je veľmi dôležité si to uvedomiť. Dnes si kde-kto myslí, že má patent na pravdu či na rozum. Tak sa čoraz viac šíri systém slobody rodiacej pravdu. Systém pochybnej slobody, samozrejme. Ale potom aj pochybnej pravdy. Je to presný opak toho, čo nám pripomenul Pán Ježiš: Pravda vás vyslobodí. Tá veta má - ako pripomína Ján Pavol II. v liste mládeži - osobitnú dôležitosť. Teda nie sloboda rodí pravdy, aké by sme práve chceli, ale pravda rodí slobodu.

Žijeme v čase, ktorý tiež pripravuje svoje víno. A nedá sa povedať, že by bolo, pokiaľ ide o chuť, celkom nanič. Naopak. Je chutné, na pohľad krásne, na poznanie vábivé. Celkom ako diablove ovocie v rajskej záhrade.

Žijeme v čase, ktorý možno ani nie je skazenejší ako kedysi. Veď Sodoma a Gomora boli už veľmi dávno. Nebezpečenstvo je však v tom, že zlo sa predstavuje ako dobro a dobro ako zlo. Zlí sa chvália a ukazujú, akí sú moderní a pokrokoví, a dobrí sa majú hanbiť za to, že robia dobro.

Preto potrebujeme víno múdrosti, ktorá je od vekov, ktorá je najstaršia a také víno aj ponúka. Staré a dobré. Kto ho raz okúsi, už nebude chcieť nové, lebo povie: Staré je lepšie.

MARIÁN BUBLINEC Snímka: Pavel Kastl

Nezutekaj, keď ťa niekto potrebuje!

Nemôžeš zastaviť hlad, vojny a násilie vo svete.
Nemôžeš vyliečiť strašné rany súčasného sveta.

Môžeš pre ne trpieť.

Môžeš proti nim protestovať.

Tvoja bezmocnosť ťa trápi a vnútorne ubíja.

Nemôžeš pomôcť všetkým chorým, ani všetkým handicapovaným, ani všetkým starcom, ani všetkým chudákom.

Treba niečo zmeniť. Treba zmeniť spoločnosť! Treba zmeniť isté štruktúry!

Spoločnosť však tvoria ľudia, aj tie štruktúry pozostávajú z ľudí.

Ak sa nezmenia ľudia, nikdy sa nič nezmení. Ak najprv nekritizujem seba, potom je kritika spoločnosti iba úbohým pokrytectvom. Len ak sa naozaj zmeníš ty sám, ak už nebudeš taký ctižiadostivý, ani taký násilný, budeš môcť pomôcť aj iným začať nový život; iba potom sa budú môcť zmeniť spoločnosť i štruktúry.

Nebud' príliš zastaraný: zahod' starú pesničku!

Odhod' svoj egoizmus do smetného koša!

Bolo by treba toto...Bolo by treba tamto...

Urob niečo ty! Nerečnime príliš.

Urobme niečo.

Jedno percento spolupráce má väčšiu hodnotu, ako stopercentný súcit

Phil Bosmans „Kľúč šťastia“

Sväté omše v 20. týždni cezročného obdobia

22.VIII.utorok

18.00 + Libuša Gottwiardová

23.VIII. streda

18.00 za zdravie a pokoj v rodine

25.VIII. piatok

18.00 + Augustín Jurčovič a manžel.Agneša

26.VIII. sobota

18.00 + Ján Stojkovič a rodičia

Upratovanie kostola č.d. 229- 253

27.VIII. 21. Nedeľa v Cezročnom období

8.00 za zdravie pre celú rodinu

9.15 + Ľudovít Jarábek

Liturgický kalendár

21.VIII. pondelok sv. Pius X., pápež

22.VIII. utorok Panna Mária, kráľovná

23.VIII. streda sv.Ružena Linská, panna

24.VIII. štvrtok sv. Bartolomej, apoštol - sviatok

25.VIII. piatok sv.Ľudovít, kráľ, sv.Jozef Kalazanský, kňaz

26.VIII. sobota sv.Anastáz, mučeník

Rozhodnutie triedy

„Ak mi to nedovolíš, nebudem môcť ísť do školy! Bola by to hanba... Je to veľmi dôležité, mama!“ Elena sa pustila do plaču. To bola jej najúčinnejšia zbraň.

„No tak dobre, urob ako chceš...“ zamrmlala matka a hodila lyžičku do drezu. „Budeš vyzerat' ako strašidlo. Tvoja vec.“

V ďalších dvadsiatich troch rodinách sa odohrala viac-menej podobná scéna. Bolo to v rodinách žiakov druhej B triedy strednej školy Karola Alberta Savojského. V ten deň sa dohodli na niečom dôležitom. V druhej B však bolo dvadsaťpäť žiakov. A naozaj, len v dvadsiatej piatej rodine sa vyvíjali veci trochu inak. Betka sa zmenila na uzlík nervov a jej mama a ocko sa snažili povzbudiť ju. Dievčinka utekala už po pätnásty raz poobzerat' sa do zrkadla.

„Budú sa mi smiať, viem to. Maja ma neznáša a Paľo mi hovorí špáradlo... Už sa nevedia dočkať.“ Po líčkach sa jej začali kotúľať veľké slzy. Pokúšala sa nasadiť si na hlávku šiltovku, ktorá jej bola trochu veľká.

Ocko sa na ňu zahľadel s pokojným výrazom:

„Netráp sa, Betka. Čoskoro ti dorastú. Tvoja liečba prebieha veľmi dobre a o pár mesiacov budeš v poriadku.! „Ja viem, ale pozri!“ Betka nešťastne ukázala na svoju lesklú a ružovú hlavu v zrkadle. Pri liečbe leukémie, ktorá ju postihla pred dvomi mesiacmi, jej vypadali všetky vlasy.

Mama ju objala: „Vydrž, Betka. Uvidíš, že ich to rýchlo prejde...“

Betka smrkla, nasadila si šiltovku, vzala ruksačik a pobrala sa do školy.

Pred dverami druhej B sa jej srdiečko silno rozbúchalo. Zavrela oči a vstúpila dnu.

Keď ich znovu otvorila a chcela ísť k svojej lavici, naskytol sa jej čudný pohľad. Všetci, ale naozaj všetci jej spolužiaci mali na hlave čiapky! Obrátili tváre k nej, s úsmevom si čiapky zložili a zvolali: „Vitaj znovu medzi nami, Betka!“

Všetci boli ostrihaní dohola, aj Maja, ktorá bola taká pyšná na svoje kučery, aj Paľo, aj Elena a Janko a Petra... Všetci. Vstali a ponáhľali sa objat' Betku, ktorá nevedela, či má plakať, alebo sa smiať a iba zašepkala: „Ďakujem...“

Spzo katedry sa usmieval aj profesor Donati, ktorý si vlasy nedal ostrihať, lebo mal plešinu a jeho hlava vyzerala ako biliardová guľa.

Tí, ktorí pomáhajú iným znášať utrpenie, milujú Božím srdcom.

Bruno Ferrero „Ale veď máme krídla“

**sv. Pius X. pápež
21. august**

(* 2. júna 1835 v Riese, Taliansko; † 20. augusta 1914 v Ríme)

Pápež Pius X sa volal vlastným menom Giuseppe Sarto. Bol synom chudobného poštového poslíčka. Keď

mal 24 rokov, prijal kňazskú vysviacku. Počas nasledujúcich 17 rokov účinkoval ako kaplán a farár na rozličných miestach, od roku 1884 bol kanonikom v Trevisi, od roku 1893 biskupom v Mantove. V ten istý rok sa stal aj patriarchom Benátok. 4. augusta 1903 bol zvolený za pápeža a prijal meno Pius. Do dejín vošiel ako veľký reformátor a jeho heslo znelo: „Všetko obnoviť v Kristovi!“ Žiadal včasné a časté sv. prijímanie, staral sa o zlepšenie výchovy kňazstva. Vydal obnovený misál (omšová kniha), breviár (kniha kňazských modlitieb). Zastával stanovisko, že Cirkev a štát by mali určite spolupracovať. Dostal sa však do nepríjemných sporov s Francúzskom a Španielskom. Aj Portugalsko sa postavilo proti pápežovi. Veľké úspechy získal pri pomoci riešenia hraničných sporov v Južnej Amerike. 3. júna 1951 bol blahorečený 29. mája 1951 svätorečený.

Všetko obnoviť!

Keď sa Jozefa Sartu ešte ako biskupa pýtali, či by prijal úrad patriarchu Benátok, telegraficky odpovedal: „To by mi ešte chýbalo! Sarto.“

Keď vchádzal do konkláve na voľbu pápeža, povedal: „Som nehodný a neschopný, nemyslite na mňa!“

A keď ho zvolili za pápeža, prosil: „Prosím vás, pomáhajte mi, pomáhajte mi!“

Svoj pontifikát začal encyklikou, v ktorej dal najavo svoje heslo: „Obnoviť všetko v Kristovi, aby Kristus bol všetko vo všetkom.“ A toto heslo i naplnil!

Obnovil duchovný život seminárov, sviatostí. Zaslúžil sa o časté prijímanie Eucharistie, znížil vekovú hranicu, odkedy mohli deti prijímať Pána Ježiša, zreformoval cirkevné právo, cirkevnú hudbu, breviár, misál... A dôsledne sa držal hesla – odstrániť všetko, čo bránilo, aby Kristus bol centrom života v Cirkvi, v kňazoch i veriacich.

Obnoviť všetko v Kristovi.

Pane, o pár dní sa začína nový školský rok a predo mnou sú nové situácie, podobné tým spred roka. Čo tak nájsť si dnes čas a v duchu výzvy Pia X. obnoviť všetko v Kristovi? Ako?

Vrátim sa k chybám, ktorých som sa dopúšťal pri učení, pri využívaní času, pri pomoci rodičom, súrodencom, medzi spolužiakmi. Vyberiem si tie, čo najviac bránili Pánu Ježišovi byť vo mne a so mnou... Amen.

www.kjs.sk/vistuckelisty

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
Vo Vištuku

20.VIII.2006

12345678901234567890123456789012345667890

12345678901234567890123456789012345667890